

Učíme se v muzeu

Záznam ze setkání v Ženíškově salónku v Muzeu města Mnichovo Hradiště

v pondělí 18. září 2017

Přítomni: viz prezenční listina

Sešli jsme se na pozvání vedoucí muzea Jany Dumkové, abychom diskutovali o možnostech propojení výuky různých předmětů na všech stupních škol s nabídkou mnichovohradištského muzea.

Po krátké komentované prohlídce expozic muzea představily Jana Dumková a Michaela Havelková témata, která může muzeum nabídnout, spolu s ukázkami autentických předmětů, jež lze při výuce prezentovat. Následující poznámky zahrnují i komentáře účastníků:

Židé v Mnichově Hradišti a v okolí – židovská kultura, židovská každodennost, košer životní styl; děti nevědí, co je synagoga – je třeba začít od začátku; program vytvořit tak, aby děti porozuměly základům judaismu (rabínský plášť); ukázat hebrejský text; text tóry; fotky židovského hřbitova; židovské osobnosti mnichovohradištské komunity; setkání se žijícím člověkem – pamětníkem – beseda na závěr programu; možnost obléknout se do židovského oděvu – jarmulka; vycházka do bývalé židovské čtvrti.

Historie Mnichova Hradiště – první zmínky; ke středověkým dějinám neexistuje nic; osobnost Václava Budovce, městské pečetidlo z roku 1558 (šlo by pořídit dřevěnou kopii – razítko?); městská kronika (lze ukázat); kroniky z různých období; cechy ve středověku – cechovní prapory, pohřební štíty – k jakému řemeslu patří; pohřební štíty i z Kněžmostu; zaniklá řemesla (kartáčník apod.) – existují seznamy řemesel; bylo vy skvělé, kdyby děti měly možnost něco si vyrobit...; spolky (divadelníci, hasiči, sokolové; továrny a podniky v MH; Liaz, Severka (dětské oděvy), pivovar Klášter, valdštejnský cukrovar.

Moderní dějiny – 19. století, II. světová válka a rok 1945; vyhlášky a nařízení za okupace; činnost partyzánské skupiny; konkrétní osudy vojáků bojujících na frontě západní i východní; zápisník z průběhu války – deníčky vojáků (je vidět konkrétní osud člověka); ruský partyzán zastřelený u Bílé Hlíny den před koncem války; dramatický kroužek – zdramatizovat osud vojáků...

Co je muzeum, muzejnictví, numismatika

Škola dřív – stará vysvědčení, výkazy, nástěnné obrazy, staré lavice, třídní kniha, oddělená výuka dívek a chlapců...

Místní osobnosti – dr. Hořice, malíři, lékárníci...

Národopis – jak se bydlelo na venkově, lze nejen 1. a 2. třída, ale i pro starší.

Každodennost 19. století; svatební oznámení, taneční pořádek, náboženství: bible 1804.

Výtvarná výchova – modely, pomníky, lastury... kachle

Další poznámky z diskuse:

Hodil by se nějaký program pro mateřské školy – více formou her.

Je zájem o regionální pracovní listy – nejen pro Mnichovo Hradiště, ale i pro obce z okolí.

Pracovní list například fauna, flóra – učitelé a žáci by podle nich mapovali výskyty rostlin a živočichů a muzeum by získalo informace o tom, jak se příroda na Mnichovohradištsku mění.

V pracovním sešitě využít princip přiřazování – zvládnou to i děti z mateřských škol.

Zážitkové programy – bylo užitečné, prosíme opakovat!

Zapojení žáků do sběru informací, které muzeum potřebuje – příklad: 70. a 80. léta: dotazník – studenti provedou dotazovací šetření a pomohou muzejníkům zachytit realitu života v Mnichově Hradišti; takto lze zapojit i 8. a 9. třídu ZŠ a gymnázium; Kněžmost: to by bylo super pro nás (škola, učitel) a snad i pro muzeum – uvědomit si, že rodiče žili jinak než žijí děti!; téma „Domácnost 70. a 80. let“ – lze oskenovat fotky.

Každodennost různých období – pravěk, raný a vrcholný středověk – ukázat rychtářské právo, Mattioliho herbář, dopřát dětem sáhnout si na historii; postavit program tak, aby obsahoval naučnou i zážitkovou složku – například modelovat si nádoby; středověk – kachle, klášter, obtisk kachle.

Je třeba zjistit a ověřit si možnosti muzea – kde můžeme čerpat z vlastních zdrojů a co už je obtížnější. „Já to odučím, ale pak přijdeme do muzea a tady si to děti zopakují v jiném prostředí, v jiném kontextu, a to je cenné!“

Jivina – zapojit důchodce – děti budou zkoumat život babiček a dědečků skrze dotazník a výsledky poskytnou místnímu klubu důchodců, ti si zavzpomínají a ještě doplní informace.

Přednášky pro 6., 7., 8. třídu – p. Kořínková; ne až koncem roku, ale i v průběhu roku – lze zatopit v jedné místnosti (problém se zimou v muzeu), donést tam předměty – „podívejte se, sáhněte si“; lze i opakování toho, co už probrali – výhoda: děti nebudou ve škole a nebude jim to říkat učitel, ale uslyší to z jiného pohledu a v souvislostech a uvidí/osahají si autentické předměty související s tématem.

Na prvním stupni je dopolední (vícehodinový) program v pořádku, ale pro 2. stupeň je to problém (organizačně) – leda propojit více předmětů, dohodnout se (dějepis – čeština – občanská výchova například).

Řemesla – včelařství – pro děti je to vhodné, i se včelařem, kterého dodá paní Biskupová ☺ – vhodný program na jaro.

Téma „prababičky“ – jejich život.

Muzejní noci: nádherný program, ale děti sem nejdu, protože je sem rodiče nevezmou – udělat program přes den tak, aby to viděly děti – mohly by hrát děti pro děti.

Nejen výuka v muzeu, ale i procházky po městě jako součást nabídky muzea, například využít staré fotografie a porovnávat je s dnešní podobou míst („včera a dnes“).

Udělat si herbář a udělat pak výstavu herbářů ve škole a využít herbářů při výuce a pro potřeby muzea.

Muzeum může poskytnout témata na seminární práce, referáty apod.; příklad: botanická Sekyřova práce o Mnichovohradištsku a současné ověření výskytu rostlin v současnosti formou studentské práce; totéž v ornitologii.

Regionální soutěž vlastivědná – 20 otázek, 10 historických, 10 botanických; konzultovat s vyučujícími, co lze a co ne; lze dát konkrétní téma (Valdštejn, cisterciáci, 20. léta); součástí může být vycházka či výlet na místo.

Udělat soutěž ke 100 letům republiky s místní vazbou.

Síly muzea (vzhledem k personálnímu obsazení a všem ostatním úkolům) jsou omezené – je potřeba pomoci od učitelů.

Advent: výroba betlémů pro muzeum v jednotlivých třídách, pak výstava v muzeu.

Co by se ještě hodilo muzeu: potřebujeme zvyšovat návštěvnost – školy by mohly chodit víc; 1. stupeň dost chodí, ale 2. stupeň zřídka.

Proč školy nechodí: akce v muzeu jsou koncem školního roku a to je velká spousta různých akcí – plavání, školní výlety apod. (jenže jindy je v muzeu zima ☹).

„Do muzea mě přitáhnete nějakou bombou jednou a pak už sem budu chodit častěji.“ (pro Kněžmost bude tahákem například historická soutěž)

Styčný důstojník na škole by pomohl!

„Kdybyste potřebovali, tak oslovte učitele, aby pomohli – někteří vás vyženou, ale někteří budou chtít.“

Pomoc s muzejní nocí – divadelní kroužek nacvičí vystoupení.

Dotazník: přepošlete nám učitelům, co máte hotového, my si to upravíme po svém a pošleme vám to zpátky, zda je to v pořádku.

Muzeum nabízí výstavu historických fotografií z Mnichova Hradiště domovu Modrý kámen.

Dítě jako průvodce v muzeu; příklad: Staré Hradky: děti ze ZŠ prováděly, sice nepřišly davy návštěvníků, ale ty děti to ovlivnilo... Karol Bílek s tím má zkušenost.

Karol Bílek – první absolvent mnichovohradištské střední školy ☺

Kněžmost: dlouhodobě mi chybí dějepisná záštita, kolokvium regionálních dějepisářů – postrádám instituci, která by toto zaštiťovala; kdyby muzeum poskytlo dějepisářům záštitu, cítili by se v regionálních tématech bezpečněji a bylo by to „jejich“ muzeum.

Kde se můžeme poučit? Soutěž pro školy – Vlastík Tatobity – historie, zeměpis, prvouka.

Dějepisná olympiáda: druhostupňoví udělají soutěž pro první stupeň – naučí se tím, bude je to (asi) bavit; je třeba vybrat děti, které by to bavilo.

Proč je krásné být muzejníkem: široká oblast, různorodá, baví mě to, mohu pracovat s dětmi, můžu se dozvědět o historii místa, kde žiju, potkat se s pamětníky, dělám něco, co děti baví ☺

Na závěr jsme se domluvili, že se sejdeme opět koncem školního roku, připomeneme si dnešní jednání, zhodnotíme, co vše se událo během školního roku co se spolupráce škol a muzea týče, a promyslíme, jak dál pokračovat.

Zaznamenala: Blažena Hušková